

oprindelige Forslag paa 34 Mill., eller, som det senere er gaaet op til, 37 Mill. Kr., aldeles ikke være taget tilbage. Jeg haaber endnu, at man skal kunne enes derom. Saaledes gaar det ogsaa med det Andet. Ogsaa der haaber jeg engang at faae det forelagte Forslag gennemført. Kun fordi jeg i det Hele i Dag kom til at tale om disse Ting, har jeg, da jeg ikke havde Haab om i nogen nærmere Fremtid at komme til at tale med det nedsatte Udvalg, og uden at der dermed paa nogenjomhelst Maade skal være Noget af det Forslag om et Middegrundsforslag til 15 Mill. Kr. taget tilbage, ment at burde oplyse om, at Arbeidet kan fordeles saaledes, at man begynder med i de første Aar at skaffe Noget til Veie, der kan føres til en vis Fuldbendelse, saaledes at det kan bruges, medens det først ved Bevillingen af de 15 Millioner vil kunne faae sin endelige Fuldførelse. Det forekommer mig ikke saa vanskeligt at forstaa, og jeg kan i alt Fald ikke forklare det nærmere.

Brandes: Jo, jeg forstaaer meget godt den ærede Minister. I den Henseende er der ikke Noget i Veien, men jeg kunde ønske, at den ærede Minister vilde oplyse om hvad det er for et Forslag, han i Dieblittet staar paa, om han staar paa et Middegrundsforslag til 15 Millioner, og om han agter at staa paa det, lige til den provisoriske Lov kommer, der giver dem, eller han nu staar paa Fortet til de 9 Millioner, og vil lade sig bringe ned dertil. Naar den ærede Minister siger, at det gaar med denne Sag ligesom med Rjøbenhavns Landbefæstning, saa vil jeg dog fremhæve, at der er en stor Forskel. Vi have læst i Motiverne eller rettere paa selve Kontoen: til Fuldførelse af Rjøbenhavns Landbefæstning er nu den og den Sum udgivet — bevilget er den sikkert ikke; og vi have senere ikke hørt Noget om, at Ministeren forbeholdt sig nu at have sit Forslag i Behold. Dette har saaledes forandret dette Forslag, der er paa, jeg veed ikke, om det er 40 eller 34 Millioner, som den ærede Minister siger. I dette Forhold derimod stiller det sig saaledes, at naar man, jeg veed ikke hvorfor, slaar af fra 15 til 9 Millioner, saa sker det i den Hensigt, at man paa et andet Tidspunkt vil se at faae de resterende 6 Millioner. Men hvorfor vil den ærede Minister da ikke tilkjendegive, paa hvilket Tidspunkt han vil forandre sin Stilling fra 15 til 9 Millioner; skal det ske i denne Samling, eller skal det efter Samlingens Slutning tages 9 Millioner, idet man vil undgaa at tage de 15, og finder det mere pas-

sende paa forventet Tillægsbevilling kun at tage de 9 Millioner.

Krigsministeren (Bahnsen): Det endelige Standpunkt skal jeg naturligvis tage, saasnart nøiagtige Oplysninger foreligge for mig. Man vil naturligvis forstaa, at jeg grumme gjerne vil have de 15 Mill., men hvis man vil give mig de 9 Mill., saa skal jeg ogsaa nøies dermed; før jeg har nøiagtige Oplysninger, kan jeg imidlertid ikke tage noget bestemt Standpunkt. Jeg har naturligvis tænkt mig, at naar jeg forhandler med Udvalget, saa skulde jeg give det de Oplysninger, som det har billigt Krav paa, for at se, om man virkelig ogsaa for de 9 Mill. Kr. kan faae noget Fornuftigt. Mit Standpunkt er altsaa principalt 15 Mill. Kr. og hvis Thinget vil nøies med 9 Mill., saa maa jeg ogsaa nøies dermed.

Brandes: Maa jeg bede om Ordet for en kort Bemærkning?

Formanden (Høgskbro): Det ærede Medlem staar ikke paa sin Plads.

Brandes: Jeg tror, jeg kan forsikre den ærede Minister om, at dette Thing ganske sikkert vil nøies med at give ham 9 Mill., hvis det overhovedet vil give ham Noget somhelst. Men det Spørgsmaal, jeg har rettet til den ærede Minister, synes jeg ikke, han har besvaret, nemlig hvorfor Ministeren, naar han foranstalter saadanne Undersøgelser, som efter hans Mening kunne føre til det Resultat, at de 15 Millioner kunne forandres til 9 Millioner, saa ikke har underrettet det Udvalg, som arbejder med Sagen, om, at han foranstalter saadanne Undersøgelser, medens han derimod undrer sig over, at han ikke faar nogen Bested fra Udvalget om, hvorledes det stiller sig til Forslaget om de 15 Mill. Det vilde dog være ret rimeligt og ikke aldeles uoverensstemmende med parlamentarisk Skik, om han underrettede Udvalget om sine egne Overveielser med Hensyn til det af ham selv fremsatte Forslag.

Krigsministeren (Bahnsen): Jeg har jo oplyst det ærede Medlem om, at saasnart jeg fik de Oplysninger, som jeg nødvendigtvis maa have i min Haand for at se sikkert i denne Sag, vilde jeg naturligvis ogsaa underrette Udvalget eller forelægge et Lovforslag, selvfølgelig under en anden Form, som svarede mere dertil. Men jeg maa have noget Sikkerhed paa min Haand, før jeg gjør det, og derfor har jeg